

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Miloše Zdražila a soudců JUDr. Aleny Pokorné a JUDr. Víta Pejška ve věci

žalobce:

██████████, narozený dne ██████████
bytem ██████████
zastoupený advokátem Mgr. Lukášem Trefilem
sídlem náměstí Míru 142/88, 568 02 Svitavy

proti

žalovanému:

██████████, narozený dne ██████████
bytem ██████████
zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Tintěrou
sídlem Olomoucká 26, 568 02 Svitavy

o zaplacení nemateriální újmy na zdraví ve výši 386 771 Kč,

k odvolání žalobce i žalovaného proti rozsudku Okresního soudu ve Svitavách ze dne 31. května 2022 č.j. 6 C 131/2020-115 ve znění opravného usnesení ze dne 1. června 2022, č.j. 6 C 131/2020-123,

takto:

I. Rozsudek okresního soudu se vyjma výroku VII. ve znění opravného usnesení potvrzuje.

II. Výrok VII. rozsudku okresního soudu ve znění opravného usnesení se mění tak, že žalovaný je povinen zaplatit České republice na účet Okresního soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████.

ve Svitavách soudní poplatek z žaloby ve výši 200 Kč, do 3 dnů od právní moci rozsudku.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Okresní soud výše označeným rozsudkem uložil žalovanému zaplatit žalobci částku 193 385,50 Kč do tří měsíců od právní moci rozsudku (výrok I.), žalobu v části, v níž se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení další částky 193 385,50 Kč, zamítl (výrok II.), žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.), žalobci uložil nahradit České republice na účet Okresního soudu ve Svitavách náklady řízení ve výši 1 189 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok IV.), žalovanému uložil nahradit České republice na účet Okresního soudu ve Svitavách náklady řízení ve výši 119 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok V.), České republice ve zbytku nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok VI.), žalovanému uložil zaplatit České republice na účet Okresního soudu ve Svitavách soudní poplatek ve výši 2 000 Kč do čtyř měsíců od právní moci tohoto rozsudku (výrok VII. ve znění opravného usnesení).
2. Žalobce se domáhal po žalovaném zaplacení ztížení společenského uplatnění ve výši 366 771 Kč způsobené následkem poškození zdraví, za které byl shledán odpovědný žalovaný a zaplacení částky 20 000 Kč za zpracovaný posudek. Žalovaný byl rozsudkem Okresního soudu ve Svitavách ze dne 12. 12. 2018, č. j. 2 T 156/2018-174 uznán vinným přčinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že dne ■■■■ 2017 v době od 10.30 hodin do 10.40 hodin před chatou ■■■■ ev. č. ■■■■, fyzicky napadl žalobce tak, že mu nejprve nastavil svoji nohu, přes kterou s ním škubnul, čímž ho srazil na zem, kde ho následně několikrát udeřil pěstí do hlavy, čímž poškozený žalobce upadl na zem pravým ramenem a zády, kdy tímto nárazem do země utrpěl vykloubení pravého akromioklavikulárního kloubu (kloubu mezi klíční kostí a lopatkou), dle klasifikace Tossyho III. stupně a zlomeninu V. žebra vpravo bez úlomku. Rozsudek nabyl právní moci dne 12. 12. 2018. Po léčbě a ustálení zdravotního stavu si žalobce nechal vypracovat znalecký posudek na ztížení společenského uplatnění. Znaleč v rámci posudku konstatovala omezené upažování, zapažování a připažování pravým ramenem a sníženou svalovou sílu pravé ruky, vše následkem poranění ze dne ■■■■ 2017 s tím, že ztížení společenského uplatnění vyčíslila na částku 366 771 Kč. Za vyhotovení znaleckého posudku zaplatil žalobce znalce částku 20 000 Kč, jejíž náhrady se také domáhá.
3. Žalobce jako účastník řízení k průběhu skutku uvedl, že byl napaden dva metry od svých domovních dveří na jejich pozemku. Prvně přišla paní ■■■■, která na něj tlačila, přišla k němu, žďuchla do něj břichem, to udělala si 2x až 3x. On ustupoval a až byl u dveří a neměl již kam ustoupit, tak ji odstrčil. Ona ustoupila asi dva metry, začala rozhazovat rukama a křičet. Původně chtěl utéct do chaty, ale pak si řekl, že je přece chlap a že nebude před ní utíkat. Následně se na něj vrhl žalovaný. Při rvačce ho paní ■■■■ začala bít tyčkou od slunečníku, z jejich jednání má trvalé následku dosud. Výpověď žalovaného i paní ■■■■ považuje za účelovou. Paní ■■■■ byla na ošetření v nemocnici hned po něm. Po skončení incidentu paní ■■■■ a žalovaný odešli, Policie a záchranka přijeli asi po 20 minutách, to si přesně nepamatuje. Po celou tuto dobu se nezajímal o to, jestli je nebo není zraněný. Když ho odváděli do sanitky, tak paní ■■■■ přiběhla a křičela na policisty, asi třikrát jim říkala, že ji napadl a že bude vypovídat jako první. Při svém prvním výslechu na PČR žalobce dne 23. 10. 2017 (podání vysvětlení, č.l. 13 spisu 2 T 340/2017) popisoval událost tak, že slyšel traktor, který zastavil a dále slyšel, jak na něj hlasitě volala paní ■■■■, že jí dluží 150 Kč. Rychle se k němu blížila, on jí řekl, že jí nic nedluží. Paní ■■■■ přistoupila až k němu,

téměř se ho tělem dotýkala a mu to bylo nepříjemné. Proto od ní ustoupil, ustupoval, až byl téměř ve dveřích chaty a neměl kam již ustoupit, proto jí řekl „Dovolíte“ a dal jí obě ruce na ramena a chtěl ji odstrčit. To se mu nepodařilo, ona ho chytila pravou rukou pod krkem za tričko, proto do ní začal tlačit asi na dva kroky, to ho pod krkem pustila a zavravorala rukama. Při tom třikrát nebo čtyřikrát po sobě křičela „on mě chce zabít“. Dále křičela „[redacted], pomoz mi“ Z traktoru vyběhl nějaký muž a běžel k němu. Tento muž téměř vrazil do paní [redacted] a šel po něm, žalobce ho v tu chvíli uchopil za obě paže a dále se přetlačovali. Potom ucítil tupou ránu do pravého ramene, pravá ruka mu povolila a ucítil strašnou bolest, dále se mohl bránit pouze levou rukou. V té době viděl, jak má paní [redacted] v ruce železnou trubku, kterou ho udeřila do těla, konkrétně pod levou ruku. Dále ho výše uvedený muž povalil na zem a prali se na zemi. Důvod zlomení klíční kosti vidí v tom, že jej paní [redacted] udeřila několikrát kovovou tyčí. Stejným způsobem popisoval žalobce celý incident i při svém výsledku na PČR dne 9. 4. 2018 (podání vysvětlení, č. l. 55 spisu 2 T 156/2018). Popřel, že by paní [redacted] uhodil, dotknul se pouze jejich ramen, kdy ji od sebe odstrčil.

4. Žalovaný ve své účastnické výpovědi odkázal na výpovědi z trestních spisů, celý incident si již moc nepamatoval, zachraňoval ženu, která se cítila být ohrožena. Po zrušení rozsudku krajským soudem uvedl, že jeho žena byla u pana [redacted], něco tam spolu nahlas řešili, viděl, jak ji pan [redacted] udeřil, proto vyskočil z traktoru, běžel k němu, křičeli na sebe, pán ho potom bouchnul a tak se začali prát. Pamatuje si, že leželi na zemi, on dostal nějaké rány do zad. Jinak odkázal na to, co uvedl v trestním řízení. U lékaře se nenechal ošetřit. Kdyby žalobce jeho ženu neuhodil a kdyby tam na sebe jen křičeli, tak by tam určitě nešel, bylo by mu to jedno. V podání vysvětlení učiněném před Policií ČR dne 24. 10. 2017 (č.l. 56 spisu 2 T 340/2017) uvedl, že jeho družka uviděla u domu nějakého muže a šla za ním řešit nějaký problém, myslí si, že se jednalo o nějaký zničený kůl. On zůstal v traktoru. Nejdříve slyšel křik. Družka se toho muže ptala, proč jí to zničil a on říkal, aby vypadla. Dále do ní začal strkat. Od té doby je pečlivě sledoval. Viděl, jak se tento muž nejspíš pravou rukou napřahuje a dále ji udeřil někam na tvář. Dále jeho družka začala volat jeho jméno. Chtěl k ní rychle doběhnout, ale bylo mokro a on uklouzl a upadl. Doběhl k muži a zakřičel na něj, proč mu bije ženu. Než k nim doběhl, tak viděl, jak výše uvedený muž strká do jeho družky a když byl u nich, tak toho muže od družky odstrčil. Dále ho tento muž udeřil nejspíše levou rukou sevřenou v pěst do obličeje, zasáhl ho na pravé tváři. Následně se začali prát. Při svém výsledku jako obviněný dne 20. 6. 2018 před Policií ČR (č.l. 48 spisu 2 T 156/2018) vypovídal téměř shodně. Uvedl, že při hádce pan [redacted] paní [redacted] odstrčil a křičel, ať vypadne. [redacted] do něj také strčila, bylo to vzájemné. Když i ona do něho strčila, tak žalobce najednou napřáhl pravou ruku a tou ji udeřil do levé tváře. Začala volat žalovaného na pomoc. Když k nim doběhl, tak se vzájemně drželi a postrkovali. Chtěl je rozdělit, tak strčil do [redacted] asi do oblasti hrudníku a křičel na něj, co to dělá jeho ženě. Začali se spolu postrkovat a najednou jej [redacted] uhodil pěstí do pravé tváře, pak se chytili a začali se prát.
5. Svědkyně [redacted] odkázala na své výpovědi učiněné v trestním řízení. Žalovaný se dostal do konfliktu s žalobcem proto, že ji přišel bránit poté, co začala křičet, když jí dal žalobce ránu do spánku. Incidenty s [redacted] má její rodina dlouhodobě. Při opakovaném výsledku uvedla, že hospodaří v zemědělství a v okolí chaty, kde bydlí paní [redacted], má pole, kde dělala ohradu, aby jim neutekly ovce. Vzhledem k tomu, že po tomto poli jezdí i [redacted] k chatě, tak se často stávalo, že nějaké auto, které tam jelo, tak jim posunulo či vyvrátilo nějakou tyč od ohradníku. Zrovna v tom období, ke konci [redacted] a [redacted] 2017, viděla z pole, že paní [redacted] někdo něco naváží a viděla, jak to auto vybouralo sloupek. Šla za paní [redacted], aby to nějak vyřešily, ale ta se před ní zamkla a odmítala s ní mluvit. Následující neděli potřebovala jet pro seno, ale na vlečce měla kameny, které potřebovala složit. Jelikož s vyklápěním byly určité problémy, tak poprosila svého přítele [redacted], aby jel s ní. Když jeli kolem [redacted], tak viděla pana [redacted], jak se vrtá v zámku u chaty. Chtěla se domluvit na náhradě toho kolíku s ním, proto zastavila traktor, vystoupila a šla k němu.

On se vůbec neotočil, asi o ní nevěděl. [REDAKCE] jí říkal, ať tam vůbec nechodí, ale ona už byla ale kvůli těm kolíkům našťavaná a chtěla to vyřešit, tak ho neposlechla a šla k panu [REDAKCE]. Přišla za ním s tím, že chce vyřešit ten kolík. On se na ni otočil, řekl jí: „Já se s tebou, krávo, bavit nebudu“. Dal ruku v pěst a vši silou jí dal rukou do spánku. Hrozně ji to překvapilo, bála se, že v bití bude pokračovat, a proto začala křičet na [REDAKCE], aby jí šel pomoci. [REDAKCE] sám už vybíhal z traktoru, protože tu ránu viděl taky. Vyskočil, ale uklouzl na mokré trávě, pak se zvedl a běžel k nim. Viděla, jak příběhl. Současně vyšla i přítelkyně pana [REDAKCE]. Svědkyně se obrátila na ní a říkala jí něco v tom smyslu, že jí se to netýká. Potom jen viděla, jak pan [REDAKCE] leží na [REDAKCE] a bije ho surově pěstmi. Chtěla mu pomoci. Když se rozhlídla, tak uviděla bílou tyčku, kterou vzala a začala s ní bít pana [REDAKCE] do zad, aby ten útok přestal. Asi ho to trochu zbrzdilo, protože potom získal převahu [REDAKCE]. To tam přišla paní [REDAKCE] a začala bít [REDAKCE] do zad svojí holí. Svědkyně k ní přistoupila, uchopila ji a usadila na lavičku. Poté uslyšela pana [REDAKCE], jak říká [REDAKCE], aby přestal. Poté se vše uklidnilo. Veškerý útok začal od pana [REDAKCE]. Ona ho pouze oslovila, on jí odpověděl „Krávo, já se s tebou bavit nebudu“ a už letěla rána. Měla z toho velký šok, rozhodně ho nenapadla. Celou dobu vypovídá pořád to samé, [REDAKCE] ji pouze bránil. Celá tato událost jí roztrásla. Byla to velká rána, kterou nečekala. Jela do nemocnice, kde byl i pan [REDAKCE]. Zprávu z nemocnice zřejmě zakládala v nějakém z předcházejících spisů. Neměla čas lítat po doktorech. Jelikož jí bylo trochu hnuto krční páteří, tak následně chodila na rehabilitace, ale tím to skončilo. Ona sama byla zraněná, měla lehce natržené obočí a bolesti zad, které řešila masážemi. Svědkyně [REDAKCE] stejně vypovídala i při výslechu na Policii ČR dne 25. 10. 2017 (č.l. 7- 10 spisu 2 T 340/2017), na svoji výpověď odkázala i při jednání u soudu dne 22. 1. 2018 (č.l. 116 spisu 2 T 340/2017). Při podaném vysvětlení na Policii ČR dne 17. 4. 2018 opět vypovídala stejně, pouze dále uvedla, že si vzpomíná, že se [REDAKCE] s [REDAKCE] nějak chytli, kdo chytnul koho dřív, to neví. Viděla, jak se nejprve asi za ramena přetahují, ale pak viděla, jak oba dva naráz letí k zemi č.l. 103-105 spisu 2 T 156/2018).

6. Svědek [REDAKCE] uvedl, že nejpresnější by jeho výpověď měla být asi při prvním výslechu, který dělal na policii. Ten den byla neděle dopoledne, dělal něco za chatou a všiml si, že před chatou [REDAKCE] probíhá nějaká hádka, slyšel nějaký křik. Původně tomu nevěnoval pozornost, ale když to pokračovalo, tak přešel blíže k plotu. [REDAKCE] tam mají naskládáno dřevo do nějaké výšky. Přes toto dřevo viděl hlavu pana [REDAKCE], a když přišel blíž, tak viděl i hlavu paní [REDAKCE]. O něčem se dohadovali. Myslí, že se jednalo o nějaký ohradník, se kterým měli [REDAKCE] něco udělat. Hádka určitě trvala nějakou dobu. Nebyla to jenom krátká výměna názorů. Když tedy přišel ještě blíž, tak viděl, jak mu paní [REDAKCE] nějak zmizela z dohledu. Neviděl ji. Pak začala hrozně křičet, že jí dal pan [REDAKCE] ránu a že spadla. Nic z toho svědek přes to dřevo neviděl. Mezitím přešel na úroveň obou chat a viděl již všechno. Paní [REDAKCE] stále ještě křičela, stála a volala na [REDAKCE]. Svědek o traktoru vůbec nevěděl, až pak si ho všiml. [REDAKCE] seskočil z traktoru a normálně k ní šel. Přišel k paní [REDAKCE] spíše s tím, aby toho nechala. Spíše jí uklidňoval. Na pana [REDAKCE] se neobracel. Ona byla jako v tranzu, nepřičetná. V té době byli od pana [REDAKCE] asi delší vzdálenost, ale nějakým způsobem se dostali k němu blíž a pan [REDAKCE] dal z ničeho nic [REDAKCE] ránu pěstí směrem na hlavu. Moc se netrefil, jen ho trochu štrejchnul, ale [REDAKCE] se zakymácel. Zřejmě ho to našťvalo a ránu panu [REDAKCE] vrátil a srazil ho tou ránou k zemi. Přitom mu asi zřejmě rozsekl obočí. Svědek si není vědom, že by se předtím tito dva muži do nějakého, byť i slovního kontaktu dostali. Následně byla situace velmi nepřehledná. Paní [REDAKCE] a paní [REDAKCE] vyšly z chaty, až když se chlapi váleli po zemi. V době, kdy se pan [REDAKCE] s paní [REDAKCE] hádali, tak venku žádná z těchto žen nebyla. Všichni tam byli tak trochu v sobě. Ke konci pan [REDAKCE] ležel na zemi, tekla mu krev a [REDAKCE] byl nahoře a dával mu další ránu. V té chvíli chytil svědek [REDAKCE] za ramena a odtáhl ho pryč. Paní [REDAKCE] s [REDAKCE] sedli do traktoru a odjeli a [REDAKCE] šli do chaty. Ví, že pan [REDAKCE], když se zvedal, tak nějak těžce šel. Myslí, že mu i pomáhali se zvednout, protože mu nešlo se zvednout. Takhle si asi celý incident pamatuje. S [REDAKCE] mají hrozné

vztahy. Je pravda, že si nadávají, a to asi od doby, co svědek koupil jejich chatu v dražbě, když byl pan [REDAKCE] ve vězení. Asi po roce byla dražba zrušena. Stejným způsobem svědek vypovídal i při jednání soudu dne 22. 1. 2018 (č.l. 118 spisu 2 T 340/2017). Při prvním výslechu na policii (úřední záznam o podaném vysvětlení ze dne 18. 10. 2017 – č.l. 60 spisu 2 T 340/2017) pan [REDAKCE] uvedl, že slyšel paní [REDAKCE], jak zvýšeným hlasem požaduje po panu [REDAKCE] náhradu škody za zničené ohradníky. Hlas paní [REDAKCE] slyšel asi tak pět minut, poté ji slyšel, jak na někoho křič, aby ji šel pomoci. Z traktoru vyběhl [REDAKCE]. V tu dobu se slečna [REDAKCE] s panem [REDAKCE] nějakým způsobem přetahovali, je možné, že paní [REDAKCE] byla v té době na zemi, to ale kvůli dřevu neviděl přesně. Když [REDAKCE] doběhl k panu [REDAKCE], tak mu pan [REDAKCE] možná hned dal jednu ránu, tím si přesně jistý nebyl, dále viděl, jak [REDAKCE] udeřil [REDAKCE] a dále oba dva nejspíše spadli na zem. Svědek [REDAKCE] byl slyšen jako svědek i u hlavního líčení dne 5. 12. 2018 ve věci 2T 156/2018, kdy vypovídal téměř shodně jako v tomto řízení. Viděl hlavy, jak se paní [REDAKCE] s panem [REDAKCE] dohaduje ohledně rozbitých kůlů. Pak hlava paní [REDAKCE] zmizela a paní [REDAKCE] začala křičet, že ji pan [REDAKCE] mlátí. Volala svého přítele, aby jí šel na pomoc. Žalovaný vyběhl z traktoru a běžel se podívat, co se tam děje. Potom se strhla rvačka. Žalovaný chtěl, aby paní [REDAKCE] toho nechala a chtěl ji odtáhnout pryč. V ten okamžik ho pan [REDAKCE] napadl, dal mu úder rukou. To svědek viděl. Potom už byl zmatek, oba dva spadli na zem a váleli se po zemi.

7. Svědkyně [REDAKCE], přítelkyně žalobce, uvedla, že v den incidentu vařila oběd v chatě a pan [REDAKCE] spravoval zámek u vchodových dveří. Když slyšela křik, tak vyběhla do dveří chalupy. Před chatou byla paní [REDAKCE] a požadovala po panu [REDAKCE] asi 150 Kč za přeražený ohradník. Hádali se chvíli, paní [REDAKCE] stále přistupovala blíž k panu [REDAKCE], až mu ubírala jeho prostor. Dotlačila ho vlastně až k prahu dveří, tedy k ní, on před ní ustupoval. Tam jí pan [REDAKCE] vzal za ramena a na délku paží ji oddálil. Ona hned začala křičet na svého přítele, že ji pan [REDAKCE] chce zabít a žádala pomoc. Pan [REDAKCE] vyskočil z traktoru a hnal se na pana [REDAKCE]. Přiběhl k panu [REDAKCE] a hned mu dal pěstí. V tu chvíli jí pan [REDAKCE] řekl, ať zavolá policii. Chlapi se začali prát ve stoje a ona odběhla volat policii. Když se vrátila, tak už se prali na zemi. Po celou tu dobu, co sledovala hádku pana [REDAKCE] a paní [REDAKCE], stála mezi otevřenými vchodovými dveřmi. Během incidentu byli na místě pan [REDAKCE], pan [REDAKCE], paní [REDAKCE] a ona. Paní [REDAKCE] byla uvnitř, přišla až v době, kdy chlapi leželi na zemi. Během incidentu přišel i pan [REDAKCE], ale svědkyně ho zaregistrovala, až když tam byl, a viděla jeho nohy. Bylo to ve chvíli, kdy volala na paní [REDAKCE], aby toho nechala, neboť mlátila pana [REDAKCE] kovovou tyčkou od slunečníku. Tehdy ho zaznamenala a žádala ho, aby pomohl. Přícházet ho neviděla. Celou dobu byly vchodové dveře otevřené směrem ven. Po incidentu paní [REDAKCE] s Panem [REDAKCE] natáčela, jak vyklápějí kámen. Pan [REDAKCE] jí dal mobil, zřejmě by tam měl být uveden čas i datum nahrávky. Na této nahrávce nebyla paní [REDAKCE] viditelně zraněna. Od traktoru odcházela potom směrem k panu [REDAKCE]. Při podání vysvětlení na Policii ČR dne 23. 10. 2017 (č.l. 33 spisu 2 T 340/2017) paní [REDAKCE] uvedla, že slyšela křik, vyběhla ven a viděla paní [REDAKCE], která řvala na pana [REDAKCE] něco ohledně peněz a strkala do něj. Pan [REDAKCE], když viděl, že je ve dveřích, tak zakřičel, aby zavolala policii. Oba stáli u vchodových dveří a paní [REDAKCE] s ním komunikovala v bezprostřední blízkosti. Svědkyně odběhla do kuchyně a zavolala PCR. Poté, co zase vyběhla ven, se již na místě nacházel i přítel paní [REDAKCE], který se pral s panem [REDAKCE], a to tak, že se drželi za oblečení a přítel paní [REDAKCE] mu dával pěstí do obličeje a poté oba skončili ve rvačce na zemi. V další části své výpovědi uvedla, že poprvé vyběhla před chatu, když slyšela křik, viděla pana [REDAKCE], paní [REDAKCE] a jejího přítele. Pan [REDAKCE] se v té době držel s přítelem paní [REDAKCE] za oblečení a dále se rukama napadali. Poté na výzvu pana [REDAKCE] zaběhla do chaty a volala PCR. Když podruhé vyběhla před chatu, tak viděla, jak je na zemi přítel paní [REDAKCE], nad ním byl pan [REDAKCE], který na něm spíše ležel, a nad nimi stála paní [REDAKCE], která měla v obou rukou kovovou tyč od slunečníku, kterou mlátila pana [REDAKCE] do zad a po hlavě. Na tuto výpověď

svědkyně [REDAKCE] odkázala i při hlavním líčení dne 22. 1. 2018 (č.l. 116 spisu 2 T 340/2017), kdy doplnila, jak vypadala situace v době, kdy se pan [REDAKCE] s panem [REDAKCE] prali.

8. Svědkyně [REDAKCE], matka žalobce, uvedla, že úplně na začátku incidentu nebyla. Když slyšela křik, tak vyšla ven a viděla, jak paní [REDAKCE] drží kovovou tyč a bije jí jejího syna. Ten už ležel na zemi, byl pod panem [REDAKCE] a měl zkrvavený obličej. Vběhla dovnitř a řekla [REDAKCE], aby zavolala policii. Nešlo jí to, tak hovor nakonec uskutečnila [REDAKCE]. Když nastal křik, tak [REDAKCE] vyběhla ven, kdy to přesně bylo, není schopna říct, ví, že tam byl i pan [REDAKCE]. Než přijela policie a záchranka, tak mezitím paní [REDAKCE] s panem [REDAKCE] vysypali kámen a odjeli na statek. Když se syn vrátil od výslechu z policie, řekl, že jí dá kartu z kamery a nechá ji pro policisty doma. Ona ji dala do papíru a do obálky, a když odpoledne přišli policisté, tak jim tuto obálku předala. Nic nepodepisovala, ani oni nic nepodepisovali, ale od té doby se po kartě slehla zem. Pan [REDAKCE] je zvláštní člověk. Je pravda, že jejich vztahy nejsou vůbec dobré. Když ji vidí, tak jí vulgárně nadává. Vyhýbá se mu. I při podání vysvětlení dne 16. 10. 2017 (č.l. 41 spisu 2 T 340/2017) paní [REDAKCE] uvedla, že když vyběhla před chatu, tak syn ležel na zemi na trávě, na něm klečel nějaký muž a [REDAKCE] tloukla syna kovovou tyčí do hlavy a syn měl celý obličej od krve a rozražené čelo nad levým okem. Z její výpovědi u hlavního líčení potom vyplývá, že u začátku incidentu nebyla.
9. Z obsahu spisu zdejšího soudu sp. zn. 2 T 156/2018 okresní soud zjistil, že rozsudkem ze dne 12. 12. 2018, č. j. 2 T 156/2018-174 byl žalovaný uznán vinným, že dne [REDAKCE] 2017 v době od 10.30 hodin do 10.40 hodin před chatou [REDAKCE] ev. č. [REDAKCE], fyzicky napadl poškozeného [REDAKCE], narozeného [REDAKCE] tak, že mu nejprve nastavil svoji nohu, přes kterou s ním škube, čímž ho srazil k zemi, kde ho následně několikrát udeřil pěstí do hlavy, čímž poškozený [REDAKCE] upadl na zem pravým ramenem a zády, kdy tímto nárazem do země utrpěl vykloubení pravého akromioklavikulárního kloubu (kloubu mezi klíční kostí a lopatkou), dle klasifikace Tossyho III. stupně a zlomeninu V. žebra vpravo bez posunutí úlomků, kdy z lékařského hlediska běží o poranění lehké. Tímto svým jednáním spáchal žalovaný přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců. Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se mu výkon trestu podmíněně odložil na zkušební dobu 1 roku. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu bylo žalovanému uloženo nahradit poškozeným škodu, a to Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR ve výši 39 615 Kč a [REDAKCE] ve výši 15 227,44 Kč. Rozsudek nabyl právní moci dne 12. 12. 2018.
10. Výše uvedenému trestnímu řízení předcházelo řízení vedené u Okresního soudu ve Svitavách pod sp. zn. 2 T 340/2017. Ze zranění způsobených žalobci byla původně obžalována družka žalovaného, paní [REDAKCE]. Ta byla rozsudkem zdejšího soudu ze dne 19. 2. 2018, č. j. 2 T 340/2017-150 zproštěna viny pro skutek spočívající v tom, že dne [REDAKCE] 2017 v přesně nezjištěné době přibližně od 10.30 hodina do 10.40 hodin na adrese [REDAKCE] [REDAKCE], po předchozí slovní rozepři a fyzickém napadení [REDAKCE] [REDAKCE] jmenovaného fyzicky napadla, a to tím způsobem, že ho bílou kovovou tyčí od slunečníku udeřila nejméně do pravého ramene, přes pravou ruku, do levého boku, do pravého boku a do obličeje nad levé obočí a dále do něho kopala, čímž poškozenému způsobila vykloubení pravé klíční kosti, frakturu V. žebra vpravo a tržnou ránu levého obočí, přičemž [REDAKCE] byl s tímto zraněním hospitalizován od [REDAKCE] 2017 do [REDAKCE] 2017 ve [REDAKCE] nemocnici a ve svém běžném způsobu života byl omezen zejména fixací v ortéze minimálně na 3 týdny a musel dodržovat klidový režim, přičemž jeho pracovní neschopnost nebyla z důvodu reoperace klíční kosti dosud ukončena. V tomto jednání byl spatřován přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku. Ke zproštění viny došlo proto, že nebylo prokázáno, že skutek spáchala obžalovaná. Znalec [REDAKCE] vyslechnutý v tomto řízení uvedl, že k vykloubení skloubení mezi klíční kostí a lopatkou nedochází při přímém nárazu, ale nepřímo, např. že člověk spadne na rameno a tím se roztrhne skloubení. Druhým možným mechanismem je pád na nataženou ruku v abdukci. Zprošťující rozsudek nabyl právní moci dne 19. 2. 2018.

11. Ze znaleckého posudku vypracovaného dne 25. 7. 2019 znalkyní MUDr. Lucií Laclovou, znalkyní v oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a stanovení nemateriální újmy na zdraví, okresní soud zjistil, že znalkyně ohodnotila ztížení společenského uplatnění žalobce dle Metodiky NS vzniklé napadením ze dne ■■■■ 2017. Uvedla, že ■■■■ byl dne ■■■■ 2017 napaden, tím mu byla způsobena povrchová poranění obličeje, hrudníku, břicha a zlomenina V. žebra vpravo a vykloubení lopatko klíčkového kloubu s rupturou vazů, které bylo nejprve řešeno operačně a následně nošením ortézy. Pan ■■■■ absolvoval rehabilitace, nicméně bolestivost a omezená hybnost pravého ramene přetrvávaly. Navštívil specialistu v oboru ortopedie, který ke zmírnění bolesti doporučil obštriky, a bylo potvrzeno, že přetrvává částečné vykloubení klíční kosti. Následkem poranění má ■■■■ ■■■■ omezené upažování, zapažování a připažování pravým ramenem a sníženou svalovou sílu pravé ruky. Před napadením se s ničím neléčil. ■■■■ bydlí s přítelkyní v bytě, pracuje jako optik. Mezi jeho koníčky patří cyklistika, cestování a před napadením kutilství, údržba auta, zahradničení, šipky. Bolesti pravého ramene, které je na jeho dominantní končetině, jsou každodenní, léky na bolest neužívá. Dále v pravém rameni cítí neustálý tlak. Domácí práce se mu hůře vykonávají (vysává levou rukou, dříve vymaloval, nyní nezvládne). Má obtíže při vaření – míchání. Nyní fyzicky náročnou práci nezvládá, vypomáhá syn. Břemena nosí jen v levé ruce, když na pravém rameni něco má, cítí bolest. Má obtíže s oblékáním horní části oděvu, kdy svlékání je obtížnější. Na pravém rameni nemůže spát, v noci ho budí bolest. Nemůže pracovat s vibračními přístroji, neudělá klik, při sklapovačce cítí bolest, při jízdě na kole neudrží řídítka po delší dobu, nelyžuje, protože se bojí pádu. Znalkyně spočítala dle Metodiky NS ztížení společenského uplatnění na částku 366 771 Kč, kdy při postižení tělesných struktur posuzovala klouby ramenní oblasti a při postižení tělesných funkcí posuzovala bolest v horní končetině a hybnost jednoho z kloubů. Nepoužila žádný facilitátor. Při svém výslechu znalkyně doplnila, že nerozumí tomu, že v trestním spise je uváděno, že se jednalo o poranění lehké právě s ohledem na dobu léčení, která určitě přesáhla dobu šesti týdnů. Pokud je minimální léčba šest týdnů, tak se uvažuje o poranění středně těžkém, pokud je doba léčení více než šest týdnů, tak se hovoří o poranění těžkém. V případě žalobce se tedy jednalo o těžké poranění. Poranění nesouvisí s trvalými následky, někdy i lehké poranění může zanechat závažné trvalé následky a naopak. Měla k dispozici zdravotnickou dokumentaci žalobce, dále vycházela ze svého vlastního vyšetření pana žalobce a ze subjektivních vyjádření poškozeného, tedy z toho, co jí tvrdil, že mohl dělat a v současné době nemůže. Toto byly tři podklady, z nichž zpracovala posudek. Dospěla k částce ztížení společenského uplatnění ve výši 366 771 Kč, nebyl použit žádný facilitátor, neboť žalobce neměl k dispozici žádný prostředek, který by mu zlehčoval pohyb jako např. berle apod. Úraz se žalobci stal ve věku ■■■■ let, ve skupině 44-54 let se dle metodiky neodečítá ani nepřičítá žádný koeficient ohledně věku. Co se týká subjektivních potíží, které žalobce uváděl, tak pokud by tyto neodpovídaly typu poranění a nálezů dle lékařských zpráv, tak by nebyly vzaty v potaz při stanovení výše poškození. Všechny subjektivní pocity žalobce odpovídaly způsobeným zraněním. Na první straně znaleckého posudku u klasifikace dle MKN jsou uvedena všechna zranění, která byla žalobci způsobena, nicméně znalkyně posuzovala pro ztížení společenského uplatnění pouze vykloubení ramenního kloubu a následné potíže spojené s tímto vykloubením. Žalobce jí udával pouze obtíže spojené s tímto poraněním. Poranění ramenního kloubu má objektivní základ, ze zpráv vyplývá, že se léčba nezdařila zcela dobře, a to je zejména vidět ve zprávě z 15. 5. 2018, kde je napsáno víceméně to, že aktuální stav neodpovídá fyziologicky postavení kloubu a kosti tak, jak by to mělo být a že operativně se správného postavení nepodařilo dosáhnout. Veškeré popsání potíže pana žalobce souvisí s tímto nálezem na pravém rameni. V důsledku tohoto zranění je obecně omezena hybnost při upažování, zapažování a připažování a následkem je i snížená svalová síla dané končetiny. Všechna tato omezení znalkyně u žalobce shledala. Zástupce žalovaného následně předestřel znalkyni údaje ze znaleckého posudku znalce ■■■■, bod AD4 na straně 4 (ZP je založen ve spise 2 T 156/2018 na č. l. 76-80), kde je uvedeno, že zranění si vyžádalo kratší opakované hospitalizace a delší dobu trvající pouze klidovou

a rehabilitační individuální léčbu, a to jen s malým omezením v běžném způsobu života. K tomuto znalkyně uvedla, že součástí léčby byl klidový režim a i při klidové fázi probíhá léčení. Shrnutí stavu pacienta uvedené v tomto posudku je pro ni zvláštní. Uzavřela, že v daném případě se jednalo o těžkou újmu, neboť došlo k poškození důležitého orgánu, kdy se jednalo o poškození dominantní končetiny, a délka léčení přesáhla šesti týdnů. Trvalé následky, které shledala ve znaleckém posudku, jsou u žalobce objektivně zjištělné a vyplývají i z předložených lékařských zpráv, kdy se domnívá, že měla k dispozici, na rozdíl od [REDAKCE], všechny potřebné lékařské zprávy. Za znalecký posudek vystavila znalkyně žalobci fakturu na částku 20 000 Kč, která byla žalobcem uhrazena ve dvou splátkách po 10 000 Kč.

12. Ze znaleckého posudku znalce [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] (ZP je založen ve spise 2 T 156/2018 na č. l. 76-80), který soud posuzoval pouze jako listinný důkaz, soud mimo jiné zjistil, že průměrná doba léčení poranění tohoto druhu se pohybuje v rozmezí 3-4 měsíců. Je nutné ovšem posuzovat každý případ individuálně s ohledem na typ poranění, event. komplikace v průběhu léčení, věk atd. Zranění si vyžádalo kratší opakované hospitalizace a delší dobu trvající pouze klidovou a rehabilitační individuální léčbu, a to jen s malým omezením v běžném způsobu života, při úrazu nebyly poškozeny důležité orgány a poranění pravděpodobně nezanechá závažnějších trvalých následků. Podstatné omezení v běžném způsobu života, srovnatelné s jinými těžkými újmami na zdraví nenastalo, poškozený byl soběstačný při sebeobsluze, mohl se volně pohybovat, zaobstarat si běžné životní potřeby, samostatně se najíst, vykonávat osobní hygienu, i když s omezením poraněné končetiny. Posudek byl vyhotoven dne 20. 5. 2018.
13. Okresní soud přehrál videozáznam nahraný z mobilního telefonu žalobce poté, co žalovaný s paní [REDAKCE] odešli. Ze záznamu je patrné, že je točený z chaty, natáčí ho paní [REDAKCE] a je zdokumentováno, jak paní [REDAKCE] řídí traktor a vyklápí kameny, které měla na valníku. Následně vystoupila z traktoru a přešla po cestě. S ohledem na špatnou kvalitu záznamu, který nelze přiblížit tak, aby se záznam ještě více nerozostřil, nelze říci, zda paní [REDAKCE] byla či nebyla zraněná v obličeji.
14. Po zhodnocení výše provedených důkazů okresní soud po skutkové stránce uzavřel, že má prokázán následující skutkový stav. Paní [REDAKCE] přišla za panem [REDAKCE] řešit rozbitý ohradník, přičemž se začali hádat a došlo i na strkání, které pan [REDAKCE] zřejmě chtěl ukončit tím, že dal paní [REDAKCE] facku. Když toto viděl žalovaný, tak vyběhl k paní [REDAKCE], po vzájemných slovních útocích pan [REDAKCE] žalovaného udeřil, žalovaný mu ránu opětoval a začali se prát. Při pádu obou mužů na zem došlo s největší pravděpodobností k úrazu žalobce, jehož odškodnění se v tomto řízení domáhá. Žalobce předložil soudu znalecký posudek, který ohodnocuje ztížení jeho společenského uplatnění v důsledku zlomené klíční kosti, její operace a následného léčení na částku 366 771 Kč.
15. Okresní soud dospěl k závěru, že v daném případě je nutno částečnou odpovědnost za zranění žalobce přisuzovat i jemu samotnému ve formě spoluzavinění. Žalobce se měl při daném incidentu chovat tak, aby zabránil možnému vyeskalování situace, aby nedošlo k žádné újmě na zdraví či na majetku. Jeho chování tomuto nenasvědčuje. Prvotní příčinou celého incidentu bylo jeho napadení paní [REDAKCE]. Je pravda, že paní [REDAKCE] na něj začala slovně útočit jako první, nicméně sám žalobce přešel ze slovní potyčky k fyzickému útoku. Soud uvěřil v této souvislosti žalovanému i paní [REDAKCE], že jí žalobce dal facku. Tomu by odpovídala i reakce paní [REDAKCE] kterou zachytil i svědek [REDAKCE], když popisoval, že viděl dvě hlavy, potom jen jednu a paní [REDAKCE] začala křičet a volat o pomoc. Za situace, kdy by ji žalobce jen lehce odstrčil, tak by zřejmě neměla důvod začít volat o pomoc, zvláště když se předtím s žalobcem sama pošťuchovala, což potvrzuje i žalovaný, který jejich dohadování sledoval. Žalobce sice byl u své chaty a cítil se být ohrožován, nicméně volit násilí proti ženě nemusel a měl zvolit mírnější způsob. Poté, co žalovaný přiběhl paní [REDAKCE] na pomoc, tak žalobce udeřil žalovaného,

ten mu to vrátil a došlo k vzájemné rvačce. Soud vyšel z výpovědi svědka [REDACTED], který přesně popsal, co viděl a od své výpovědi se od prvního výsledku neodchýlil. Uvedl, že žalovaný chtěl paní [REDACTED] odvést, nicméně že dostal od pana [REDACTED] ránu a poté se začali prát. Sám žalovaný také uvedl, že první ránu dostal od pana [REDACTED] on, s čímž se jeho výpověď shoduje s výpovědí svědka [REDACTED]. Paní [REDACTED] si situaci, kdo z mužů koho napadl jako první, nevybavovala. Svědkyně [REDACTED] sice u jednání soudu uvedla, že viděla, jak pan [REDACTED] přiběhl k panu [REDACTED] a hned mu dal pěstí, její výpověď však nekoresponduje s její výpovědí před Policií ČR z října 2017, kdy uvedla, že když vyběhla ven, tak už se pan [REDACTED] s panem [REDACTED] prali. Její výpověď učiněná v tomto řízení je rozdílná od výpovědi učiněné ihned po incidentu. S ohledem na její poměr k žalobci tak soud z její výpovědi učiněné před soudem nemohl vycházet, když se mu tato výpověď jeví účelová. Svědkyně [REDACTED] nebyla hádce paní [REDACTED] s panem [REDACTED] přítomna a ven vyšla až v okamžiku, kdy se pan [REDACTED] s panem [REDACTED] prali a leželi na zemi. Jediným, dá se říci nestranným, svědkem celého incidentu byl soused pan [REDACTED], který celou událost popsal několikrát, u soudu i před Policií ČR a jeho výpověď zůstávala v podstatných rysech stejná. Sám tento svědek potvrdil, že s [REDACTED] má špatné vztahy, že si nadávají. Jeho výpověď před soudem však byla spontánní a soud neměl důvod mu nevěřit. Svědek podle vypovídal to, co viděl, pokud něco neviděl, tak to i uvedl a nedá se říci, že by žalobci či žalovanému stranil. Okresní soud tedy jeho výpověď považoval za klíčovou. Výpověď svědka [REDACTED] se shoduje i s výpovědí žalovaného a paní [REDACTED]. K výpovědi žalovaného uzavřel, že jeho výpověď je od počátku shodná, a to ať vypovídal jako svědek či jako obviněný, či obžalovaný. Trval na tom, že kdyby pan [REDACTED] paní [REDACTED] nenapadl, neměl by důvod jít jí na pomoc. Navíc, při výpovědi na Policii popisoval podrobně, jak se s panem [REDACTED] pral, což mu mohlo pouze přitížit. Výpověď paní [REDACTED] je po celou dobu trestních řízení i tohoto řízení také shodná. Okresní soud poznamenal, že i kdyby žalobce paní [REDACTED] nedal facku, tak ji zcela jistě musel odstrčit způsobem, který ona sama považovala za přehnaný, když začala křičet o pomoc. Hrubšímu odstrčení či facce potom odpovídá i výpověď svědka [REDACTED] v tom směru, že najednou ztratil z výhledu hlavu paní [REDACTED] a ta hned začala křičet, že jí dal žalobce ránu. Soud nemá důvod nevěřit ani paní [REDACTED] v tom, že v okamžiku, kdy byla napadena způsobem, který nečekala, že začala křičet o pomoc. Do té doby nekřičela, a to se, i podle výpovědi žalovaného i žalobce, s žalobcem postrkovali. Žalobce tedy podle názoru okresního soudu si spoluzavinil své zranění, neboť částečně sám napadení žalovaným vyprovokoval, a to jednak tím, že uhodil paní [REDACTED], již přispěchal na pomoc žalovaný a toho následně jako první také uhodil. Žalovaný poté, co dostal od žalobce facku, mu ji vrátil a oba muži se začali prát, v důsledku čehož oba upadli a tímto pádem došlo u žalobce ke zlomení klíční kosti. Z provedeného videozáznamu nebylo zjištěno, že by paní [REDACTED] měla nějaké zranění. Ostatně pro soud není podstatné, zda zraněna byla či nikoliv, facka obvykle zranění měkkých částí obličeje nezpůsobí. Žalobce podle názoru soudu špatně vyhodnotil povinnost, kterou má ze zákona každý občan, a to počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví a na majetku. Žalovaný zase na druhou stranu se pokusil zakročit na ochranu jiného, tedy paní [REDACTED], která se cítila být v ohrožení po dané facce. Výši spoluzavinění okresní soud určil na 50%. Vzal přitom na jedné straně v úvahu skutečnost, že žalobce byl u své chaty a opravoval zámek, když byl osloven paní [REDACTED], která se s ním následně začala hádat a neopustila sama od sebe prostor před chatou, na druhé straně musel zohlednit tu skutečnost, že to byl právě žalobce, kdo zakročil proti paní [REDACTED] tím, že ji uhodil, což vyvolalo reakci žalovaného, kterého následně také žalobce napadl tím, že mu dal ránu jako první. Z výše uvedeného se soudu jeví spravedlivé určit míru spoluzavinění na 50%.

16. Co se týká výše uplatněné škody, tak žalobce předložil znalecký posudek vypracovaný znalkyní MUDr. Laclovou, která vyčíslila ztížení společenského uplatnění žalobce na částku 366 771 Kč. Žalobci bylo v rámci trestního řízení vedeného pod sp. zn. 2 T 156/2018 přiznáno 15 227,44 Kč, přičemž trestní soud se k této částce v odůvodnění nevyjádřil. Z obsahu trestního spisu však vyplývá, že žalobce v rámci trestního řízení uplatňoval jiné nároky (náhradu za ušlý zisk, jízdné,

léky apod.), ztížení společenského uplatnění požadováno nebylo. Proto soud v rámci tohoto řízení přezkoumal celý požadovaný nárok na vyplacení ztížení společenského uplatnění, neboť tento nebyl předmětem již proběhlého trestního řízení.

17. Okresní soud k obsahu posudku vzhledem k námitkám žalovaného provedl výslech znalkyně. Znalkyně setrvala na svých závěrech, její výpověď byla přesvědčivá. Znalkyně uvedla, že i lehké zranění může v obecné rovině způsobit závažné trvalé následky. Nerozumí tomu, proč znalec v trestním spise označil zranění žalobce za lehké. Lehké vůbec nebylo, neboť pokud je doba léčení více než 6 týdnů, což v případě žalobce bylo, tak se hovoří o poranění těžkém. Při stanovení výše ztížení společenského uplatnění vycházela znalkyně ze zdravotnické dokumentace, na rozdíl od [REDAKCE] měla k dispozici i nové lékařské zprávy, z nichž vyplývá, že operativně se správného postavení kloubu a kosti nepodařilo dosáhnout. Veškeré popsané potíže žalobce souvisí se zraněním na pravém rameni, všechna tvrzená omezení u žalobce shledala. Okresní soud neshledal důvod k výslechu znalce [REDAKCE], který posuzoval stav žalovaného v květnu 2018, když tento znalec již v současné době ani není veden v seznamu znalců a tedy nemá oprávnění ani stanovit výši ztížení společenského uplatnění. Okresní soud po výslechu znalkyně, kdy tato jasně vysvětlila, z čeho vycházela a jak ke stanovené částce dospěla, neměl dle svého názoru důvod provádět revizní znalecký posudek, když pochybnosti, které měl žalovaný, byly výsledkem znalkyně odstraněny. Tyto návrhy na doplnění dokazování ze strany žalovaného okresní soud zamítl.
18. Okresní soud tedy s ohledem na výše uvedené uzavřel, že žalovaný odpovídá za způsobené zranění žalobce, neboť za trestný čin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku byl Okresním soudem ve Svitavách odsouzen. V rámci občanskoprávního řízení týkajícího se požadavku náhrady nemajetkové újmy je soud oprávněn zkoumat možnou míru spoluzavinění samotného poškozeného na vzniku této újmy. Po provedeném dokazování a výslechu svědků dospěl soud k závěru, že sám žalobce v průběhu konfliktu s paní [REDAKCE], tuto uhodil, na což následně reagoval žalovaný tím, že k místu incidentu přiběhl a než s paní [REDAKCE] odešel, tak jej žalobce také napadl a následně došlo k vzájemné rvačce. I Policie ČR při návrhu na potrestání paní [REDAKCE] v popisu skutku uvedla, že paní [REDAKCE] po předchozí slovní rozepři a fyzickém napadení [REDAKCE] [REDAKCE], jmenovaného fyzicky napadla tím způsobem, že ho udeřila kovovou tyčí od slunečníku. Obžaloby z tohoto skutku byla obžalovaná [REDAKCE] zproštěna, neboť se prokázalo, že úderem od tyče od slunečníku nemohlo dojít k fraktuře klíční kosti. Okresní soud tedy uzavřel, že žalobce spoluzavinil vznik svých zranění, když tím, že proti paní [REDAKCE] fyzicky zasáhl a následně i zasáhl proti přiběhnuvšímu žalovanému, nepředěšl možnému vzniku škody, ke které následnou fyzickou potýčkou mezi ním a žalovaným došlo. Proto uložil žalovanému povinnost, aby po odečtení 50% zavinění poškozeného, zaplatil žalobci částku 183 385,50 Kč. Společně s touto částkou soud uložil žalovanému i povinnost zaplatit žalobci částku 10 000 Kč jako polovinu nákladů na zpracování znaleckého posudku. Celkem tedy soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 193 385,50 Kč.
19. Co se týká lhůty splatnosti, okresní soud s ohledem na výši přiznané částky poskytl žalovanému lhůtu 3 měsíců na to, aby se pokusil potřebné finanční prostředky získat, ať již úvěrem či půjčkou. Navrhované splátky ve výši 2 000 Kč měsíčně nepovažoval za dostačující. Přiznaná částka nepředstavuje, podle názoru soudu, tak vysokou částku, která by měla být pro žalovaného likvidační, a to i s ohledem na tvrzené omezené příjmy žalovaného. Žalovaného sice osvobodil od placení 90% soudního poplatku, nelze však přistoupit k tomu, že by žalovaný, ač je za vznik škody částečně odpovědný, nezaplatil tuto újmu s poukazem na to, že nemá žádný majetek. Žalovaný se v poslední době účastnil svářečské školy, kterou absolvoval a je tedy předpoklad, že jeho příjem bude nyní vyšší.
20. Žalobce byl osvobozen od placení soudního poplatku, a protože jeho žalobě bylo zčásti vyhověno, přešla povinnost zaplatit soudní poplatek dle ustanovení § 2 odst. 3 citovaného zákona

na žalovaného. Soudní poplatek činí částku 2.000 Kč (položka 3 Sazebníku) a soud uložil žalovanému povinnost zaplatit České republice tento soudní poplatek na účet Okresního soudu ve Svitavách do čtyř měsíců od právní moci rozsudku.

21. S ohledem na skutečnost, že žalobce ve věci uspěl z 50%, rozhodl okresní soud podle § 142 odst. 2 o. s. ř. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
22. Podle § 148 odst. 1 o. s. ř. má stát podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Ve věci soud vyplatil znalečné znalkyni MUDr. Lucii Laclové ve výši 2 378 Kč. S ohledem na výsledek sporu uložil soud žalobci, aby státu, na účet Okresního soudu ve Svitavách, zaplatil polovinu těchto nákladů, tedy částku 1 189 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku. Co se týká žalovaného, tak u něho soud shledal předpoklady pro osvobození od soudních poplatků do 90%, a proto uložil žalovanému povinnost nahradit státu náklady řízení ve výši 10%, tedy ve výši 119 Kč.
23. Proti rozsudku podali včas odvolání žalobce i žalovaný.
24. Žalobce odvoláním napadl rozsudek okresního soudu v rozsahu zamítavého výroku II. a výroků III. a IV. o nákladech řízení. Namítal, že se nepodílel na vzniku celého incidentu. K jeho fyzickému napadení došlo tak, že žalovaný podlehl ataku družky žalovaného, která se u něj domáhala ochrany před žalobcem po jejím odstrčení, a žalobce napadl. Na útoku se podílela i svědkyně, která bila žalobce tyčí přes záda. V rámci této potyčky žalobce nikom žádné zranění nezpůsobil, naopak žalobce utrpěl zranění, která mu způsobil žalobce dle výroku trestního rozsudku a byl za ně uznán vinným. Intenzita útoku žalovaného byla větší než obrana žalobce. Odmítá závěr soudu o spoluzavinění. Poukázal na dlouhodobě nepřátelské vztahy žalobce a paní [REDAKCE], pan [REDAKCE] rovněž není jeho přítel. Nebyl podán žádný důkaz o tom, že by žalovaný nebo paní [REDAKCE] byli zranění. Navrhl změnu rozsudku okresního soudu tak, aby žalobě bylo zcela vyhověno a žalobci přiznána náhrada nákladů a žalovanému uložena povinnost nahradit státu náklady řízení.
25. Žalovaný směřoval odvolání proti výrokům I., V. a VII. rozsudku okresního soudu. Předně namítal, že znalkyně MUDr. Laclová vycházela při stanovení ztížení společenského uplatnění žalobce kromě lékařských zpráv a vyšetření také ze subjektivních sdělení žalobce, jaké činnosti již nemůže vykonávat a jaké obtíže mu to činí. Ty byly dle jeho názoru účelově zkresleny ve snaze o co nejvyšší odškodnění. S ohledem na to, že závěry posudku o výši nemajetkové újmy byly rozporovány, okresní soud měl připustit ještě zpracování i revizního znaleckého posudku, aby jeho skutkové závěry byly úplné. Žalovaný dále namítal, že s ohledem na skutečnosti, které vyšly najevo, je třeba stanovit spoluzavinění žalobce výraznějším způsobem. Byl to žalobce, kdo první napadl jak paní [REDAKCE], tak žalovaného. Slovní vyjádření paní [REDAKCE] byla vyvolána tím, že žalobce způsobil škodu na jejím majetku. V řízení nebylo prokázáno, že by intenzita útoku ze strany žalovaného vůči žalobci byla větší, než ze strany žalobce vůči žalovanému. Je pak dílem náhody, že některý z účastníků fyzického konfliktu utrpí zranění, které znamená následky a jiný nikoli. Pokud sám žalobce vyvolal použitím fyzického násilí protiprávní stav, díky kterému sám utrpěl zranění s trvalými následky, pak si je musí nést především sám. Poukázal i na to, že přechod od verbálního konfliktu k fyzickému vyeskaloval žalobce, který je mohutné tělesné konstrukce a váží [REDAKCE] kg, když naproti tomu paní [REDAKCE] i žalovaný jsou drobné tělesné konstrukce. Znovu poukazoval na rozpory ve výpovědích a tvrzeních žalobce, nejprve ve vztahu k paní [REDAKCE], posléze i vůči žalobci, výpověď měnila i jeho matka. Zranění žalobce je spíše náhodným následkem pomoci v nutné obraně
26. Žalovaný pak namítal, že nebyla dostatečně prokázána příčinná souvislost mezi jednáním žalovaného a majetkovou újmou žalobce v podobě trvalých následků, a proto rozhodnutí okresního soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Rozumí špatně česky a v řízení (dle obsahu trestním) mu měl být přizván tlumočník. Naprostá neorientace v pravidlech českého

procesu a vyšetřování ve spojení s jazykovou bariérou, mohly vést k pravomocnému odsouzení, když naopak osoba vyvolávající fyzický útok díky své kriminální minulosti a ve všech postupech dobře orientovaná, se pasovala do role oběti, kterou je třeba ještě nemalou sumou odškodňovat. Jde o poznámku při vědomí toho, že toto řízení nemůže sloužit k revizi odsuzujícího trestního rozsudku. Žalovaný měl za to, že rozhodnutí je postiženo i jinou vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.

27. Žalovaný navrhl, aby odvolací soud rozsudek změnil tak, že se žaloba zcela zamítá a žalobci bude uložena povinnost nést náklady řízení a naproti tomu žalovaný nebude hradit soudní poplatek z žaloby.
28. Žalovaný se dále vyjádřil k podanému odvolání žalobce tak, že odvolání žalobce považuje za nedůvodné a výroky napadeného rozhodnutí, které jsou jeho odvoláním dotčeny, za ve výsledku správné. Žalobce své odvolání staví na tvrzení, že skutkový děj se měl odehrát odlišně, a to tak, jak sám vypověděl. Žalobce dále zpochybňuje výpovědi svědků, kteří byli vyslechnuti před soudem prvního stupně. Pomíjí okolnost, že to byl právě sám [REDAKCE], který při srovnání jeho výpovědí a vyjádření v tomto řízení a dalších řízení, které se týkají shodné události, uváděl skutkové okolnosti navzájem rozporně a průběžně je účelově měnil. Verze předkládaná žalobcem je tak krajně nevěrohodná, není podepřena ničím jiným, co by v řízení vyšlo najevo a není na místě k ní přihlížet. Žalovaný navrhl, aby odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně v žalobcem napadeném výroku II. potvrdil a přiznal mu právo na náhradu nákladů řízení.
29. Krajský soud z podnětu včas podaných a přípustných odvolání přezkoumal napadený rozsudek, a to nejen z uplatněných odvolacích důvodů (§ 212a, § 212a odst. 1 o.s.ř.). Odvolání neshledal opodstatněnými.
30. Krajský soud převzal skutková zjištění okresního soudu, jak se podávají z jím provedených důkazních prostředků, když způsob hodnocení provedených důkazů odpovídá ust. § 132 o.s.ř. Okresní soud srozumitelně vyložil, kterým výpovědím neuvěřil (žalobci, jeho matce a přítelkyni žalobce z důvodu měnících se výpovědí v přípravném řízení a před soudem) a naopak, které výpovědi vzal za základ svého zjištění o průběhu incidentu (výpověď žalovaného, paní [REDAKCE] a pana [REDAKCE]), jenž skončil zraněním žalobce. Své hodnocení logicky a přesvědčivě zdůvodnil. Okresní soud rovněž odůvodnil, proč neprovedl navržený revizní znalecký posudek ke zjištění výše ztížení společenského uplatnění, když pochybnosti žalovaného byly odstraněny výslechem znalkyně MUDr. Laclové a důvody pro výslech znalce podávajícího posudek v trestním řízení v roce 2018 neshledal, m.j. proto, že ten neměl k dispozici nové lékařské zprávy o aktuálním stavu žalobce a není již ani zapsaným znalcem.
31. Ostatní námitky odvolatelů pak napadají nesprávné právní posouzení okresního soudu, vždy z úhlu pohledu toho kterého z odvolatelů.
32. Okresní soud správně vyšel z ust. § 135 odst. 1 o. s. ř., dle něhož je soud vázán rozhodnutím příslušných orgánů o tom, že byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních předpisů, a kdo je spáchal, jakož i rozhodnutím o osobním stavu.
33. Žalovaný byl rozsudkem Okresního soudu ve Svitavách z 12.12.2018 č.j. 2 T 156/2018-174 (právní moc 12.12.2018) uznán vinným přečinem ublížení na zdraví poškozenému, jak byl výše popsán ve skutkové větě odsuzujícího rozsudku. Tím je dán základ nároku žalobce pro uplatnění nemajetkové újmy ztížení společenského uplatnění (§ 2951 a § 2958 o.z.). Pokud proti odsuzujícímu rozsudku v trestním řízení má žalovaný výhrady, pak je měl uplatnit v trestním řízení. Pravomocným rozhodnutím je dle § 135 odst. 1 o.s.ř. soud vázán. K výši ztížení společenského uplatnění byl podán znalecký posudek vycházející z Metodiky Nejvyššího soudu (nového znaleckého oboru), znalkyně své závěry náležitě odůvodnila. Okresní i krajský soud z nich vychází, byť jde jen o pomůcku ke stanovení výše nemajetkové újmy. Výhrady žalovaného

vůči výši stanoveného odškodnění ztížení společenského uplatnění se pak nesou jen v obecné rovině nesouhlasu, aniž by žalovaný vyložil, v čem znalkyně konkrétně pochybila. Ta pak své závěry i při slyšení před soudem obhájila s tím, že postižení žalobce má souvislost s jednáním žalovaného, za nějž byl trestně odsouzen. Ani krajský soud proto důvod pro provedení revizního znaleckého posudku neshledal.

34. Další zásadní otázkou v daném řízení bylo, zda škoda vznikla nebo zvětšila se následkem okolností, které se přičítají poškozenému žalobci.
35. Podle § 2918 o.z. vznikla-li škoda nebo zvětšila-li se také následkem okolností, které se přičítají poškozenému, povinnost škůdce nahradit škodu se poměrně sníží. Podílejí-li se však okolnosti, které jdou k tíži jedné či druhé strany, na škodě jen zanedbatelným způsobem, škoda se nedělí.
36. Ustanovení § 2918 stanoví základní zásadu, podle níž nemůže být škůdce povinen k náhradě celé utrpěné škody, ale pouze její části, bylo-li jednou z příčin vzniku újmy jednání poškozeného. Není přitom rozhodné, zda jde o zavinění v rámci subjektivní odpovědnosti anebo podíl na protiprávním následku v rámci objektivní odpovědnosti. Jde tak o spoluúčast poškozeného, pro posouzení spoluúčasti poškozeného musí být zkoumáno, zda vzniklou újmu lze podřadit pod určitou právní normu zakládající odpovědnost subjektu a zda jsou naplněny znaky příslušné skutkové podstaty nebo zda lze poškozenému přičíst náhodu odehrávající se v jeho sféře podle zásady *casum sentit dominus*.
37. Znaky skutkové podstaty pro náhradu škody jsou protiprávní jednání, vznik újmy, příčinná souvislost mezi újmou a daným jednáním a konečně zavinění. Poškozenému se tak přičítají veškeré okolnosti na jeho straně, jež přispěly ke škodlivému následku, a to bez ohledu na protiprávnost. Zároveň ale musí být naplněny všechny ostatní předpoklady přičitatelnosti škody.
38. Poškozený nejedná deliktně vůči jiným osobám, ale jen vůči svým zájmům a neposuzuje se ani jeho zavinění, nýbrž pouze vynaložení potřebné pečlivosti ve vztahu k vlastním statkům. Poškozeného tedy nestíhá povinnost řádné péče, a proto nepřipadá v úvahu ani jeho zavinění. Na druhou stranu, povinnost chránit své zájmy stanovená v § 2900 o.z. (prevenční povinnost předcházet škodě), je důvodem pro dovození spoluzpůsobení škody poškozeným. Proto platí, že v případě jednání poškozeného jde o objektivní skutečnost, jež má zatěžovat toho, koho postihla. Skutečností, která bude rozhodná pro posouzení spoluzpůsobení škody, bude rozsah porušení přiměřené ochrany svých zájmů a hodnot. Z hlediska příčinné souvislosti pak jednání poškozeného musí být příčinou vzniku škody nebo újmy, pokud se nepodílejí okolnosti, které jdou k tíži jedné či druhé strany, na škodě jen zanedbatelným způsobem.
39. Rozhodná příčina pak bude rozhodovat o tom, jaká je míra účasti poškozeného na způsobené škodě a v jaké míře bude vyloučena povinnost k náhradě škody na straně škůdce. Není přitom důvod vycházet z jiného poměru, než že spoluzpůsobení může být od zcela zanedbatelné míry po naprosto rozhodující, a odpovědnost škůdce tak může oscilovat v rozmezí 0-100 %. Míra účasti se zásadně řídí tím, co je spravedlivým rozdělením míry účasti ve světle konkrétní odpovědnosti odpovědných osob za škodu vzhledem k jejich vlastnímu stupni zavinění a všem dalším příčinám, které důvodně zakládají nebo omezují jejich povinnost k náhradě škody.
40. O rozsahu odpovědnosti přitom bude rozhodovat i případný úmysl škůdce a postavení druhé strany. Jako pravidlo by přitom mělo platit, že úmysl jedné ze stran ve vztahu k nedbalosti druhé strany (resp. zanedbání povinnosti ochrany svých zájmů) musí vést k eliminaci odpovědnosti druhé strany. Z hlediska poškozeného však může být zásadní i psychické nebo materiální působení na škůdce, které by mělo být postaveno na roveň úmyslu.
41. Druhou větou § 2918 je v občanském zákoníku stanoveno pravidlo, že v případě zanedbatelné příčiny přičitatelné jedné nebo druhé straně odpovědnostního vztahu se škoda nedělí.

42. Dle rozhodnutí NS ČR 25 Cdo 2216/2019 úprava spoluúčasti poškozeného na vzniklé újmě je založena na východisku, že újma nemusí být pouze výsledkem jednání škůdce, nýbrž může být vyvolána i samotným poškozeným; v takovém případě poškozený poměrně nebo zcela nese újmu vzniklou okolnostmi na jeho straně. Jde o určení vzájemného vztahu mezi jednáním poškozeného a škůdce, přičemž se vychází z míry účasti každého z nich a zvažují se veškeré příčiny, které vedly k újmě, a jak u škůdce tak i u poškozeného lze brát v úvahu jen takové jednání, jež bylo alespoň jednou z příčin vzniku újmy. Na straně poškozeného se pak zvažují veškeré příčiny, existence a forma zavinění (úmysl, nedbalost) není zpravidla pro konstatování spoluúčasti podstatná - může ale mít vliv na určení rozsahu spoluúčasti poškozeného na vzniku újmy. Zavinění dokonce může absentovat, přičemž nemusí jít ani o porušení právní povinnosti; ve smyslu zásady *casum sentit dominus* poškozený nese i následky náhody, která jej postihla.
43. Vzhledem k tomu, že ustanovení § 441 obč. zák. (stejně tak ust. § 2918 o.z.) patří k právním normám s relativně neurčitou hypotézou, tj. k normám, jejichž hypotéza není stanovena přímo právním předpisem, zákon přenechává soudu, aby podle svého uvážení v každém jednotlivém případě vymezil sám hypotézu právní normy ze širokého, předem neomezeného okruhu okolností. (NS 25 Cdo 91/2010).
44. Při úvaze o podílu na vzniku škody jde o určení vzájemného vztahu mezi jednáním poškozeného a škůdce a o zvážení všech skutečností, jež přispěly ke způsobení škody. Zvažují se přitom veškeré příčiny, a i když zákon hovoří o spoluzavinění, není forma zavinění (úmysl, nedbalost) podstatná, přičemž nemusí jít ani o porušení právní povinnosti na straně poškozeného; ve smyslu zásady *casum sentit dominus* poškozený dokonce nese i následky náhody, která jej postihla (NS 25 Cdo 2451/2007). Při úvaze o poměrném rozdělení škody jde o určení vzájemného vztahu mezi jednáním poškozeného a škůdce a zvažují se všechny skutečnosti, jež přispěly ke způsobení škody. Jak u škůdce, tak i u poškozeného lze brát v úvahu jen takové jednání, jež bylo alespoň jednou z příčin vzniku škody (NS 25 Cdo 2233/99).
45. Pravomocným rozhodnutím příslušného orgánu o tom, že poškozený spáchal přestupek, je soud ve smyslu § 135 odst. 1 o. s. ř. vázán, pouze pokud jde o zaviněné protiprávní jednání poškozeného. Jestliže však okolnosti případu nasvědčují, že na vzniku škody se kromě poškozeného mohla podílet svým spoluzaviněním i další osoba ve smyslu § 441 obč. zák. (nyní § 2918 o.z.), vázanost rozhodnutím se při zkoumání podmínek spoluodpovědnosti této osoby neuplatní (NS 25 Cdo 562/99).
46. Krajský soud sdílí závěr okresního soudu, že v daném případě je nutno částečnou odpovědnost (spoluúcast) za zranění žalobce přisuzovat i jemu samotnému ve formě spoluzavinění. Žalobce se měl při daném incidentu chovat tak, aby zabránil možnému vyhrocení situace, aby nedošlo k žádné újmě na zdraví či na majetku (tedy aby jí předešel). Prvotní příčinou celého incidentu bylo jeho napadení paní [REDAKCE], která s ním přišla řešit poškozený ohradník. Žalobce od slovní výměny názorů (z jeho strany nevybíravých) sám přešel k fyzickému útoku (facka a hrubé odstrčení s pádem). Tomu odpovídá i reakce paní [REDAKCE], kterou zachytil i svědek [REDAKCE], jež se cítila ohrožena a začala volat o pomoc. Za situace, kdy by ji žalobce jen lehce odstrčil, tak by neměla důvod začít volat o pomoc, zvláště když jejich dřívější kontakt byl „těsný“. To ostatně potvrdil i žalobce a žalovaný, který je zpovzdálí sledoval. Žalobce sice byl u své chaty, avšak jeho ohrožení paní [REDAKCE] při jeho tělesné konstituci (zjevnou fyzickou převahu mohl odvolací soud sám posoudit), pokud by měl zájem předejít škodě, nemělo přejít ve fyzické napadení. Šlo o násilí vůči ženě, které rozhodně nebylo a ze strany muže nikdy není na místě. Poté, co žalovaný přiběhl paní [REDAKCE] na pomoc, tak žalobce udeřil žalovaného, ten mu to vrátil a došlo k vzájemné rvačce. Soud vyšel z výpovědi svědka [REDAKCE], který přesně popsal, co viděl a od své výpovědi se od prvního výsledku neodchýlil. Uvedl, že žalovaný chtěl paní [REDAKCE] odvést, nicméně že dostal od pana [REDAKCE] ránu a poté se začali prát. Sám žalovaný také uvedl, že první ránu dostal od pana [REDAKCE] on, s čímž se jeho výpověď shoduje s výpovědí svědka [REDAKCE]. Kdyby pan [REDAKCE] paní [REDAKCE] nenapadl, neměl by

žalovaný důvod jít jí na pomoc a paní [REDAKCE] by neměla důvod křičet o pomoc. Žalobce si tak své zranění spoluzpůsobil, neboť sám napadení žalovaným vyprovokoval, a to jednak tím, že fyzicky napadl paní [REDAKCE], již přispěchal na pomoc žalovaný a toho následně jako první také uhodil. To vedlo k rvačce obou účastníků, v důsledku čehož oba upadli a ve rvačce pokračovali na zemi, kdy nejprve „dostal“ žalobce žalovaného pod sebe a až následně získal převahu žalovaný. Přitom došlo ke zranění žalobce.

47. Žalobce porušil povinnost chránit své zájmy, stanovenou v § 2900 o.z., tedy počínat si tak, aby nedošlo ke škodě (zde na zdraví). Toto jeho protiprávní jednání vedlo ke vzniku újmy, mezi újmou a daným jednáním je příčinná souvislost. Žalobci je nutno přičíst veškeré okolnosti na jeho straně, jež přispěly ke škodlivému následku, m.j. i okolnost, že žalovaný zakročil na ochranu paní [REDAKCE], která se byla ve stavu ohrožení, a že i vůči němu žalobce projevil agrese a vyvolal fyzický střet, při němž zčásti i náhodně došlo k jeho zranění, za nějž byl žalovaný odsouzen. Proto okresní soud správně uzavírá, že žalobce si škodu na zdraví spoluzpůsobil. Míru spoluzavinění (spoluzpůsobení) pak určil v poměru 50%, přičemž v úvaze posuzoval vzájemný vztah mezi jednáním poškozeného a škůdce a zvážil všechny skutečnosti, jež přispěly ke způsobení škody a byly alespoň jednou z příčin vzniku škody (NS 25 Cdo 2233/99).
48. I odvolacímu soudu se jeví takto určená výše spoluzpůsobení škody žalobcem odpovídající zákonným hlediskům a okolnostem případu. Proto neshledal odvolací výhrady účastníků v tomto směru opodstatněnými. Souhlasí také s názorem okresního soudu, že k úhradě stanovená výše škody není pro žalovaného ve smyslu nálezové judikatury Ústavního soudu likvidační.
49. Krajský soud proto věcně správný rozsudek okresního soudu potvrdil (§ 219 o.s.ř.). Změnil jej jen ve výroku o soudním poplatku ze žaloby, který okresní soud sice v opravném usnesení stanovil již ve správné výši, avšak pominul, že žalobce splňuje předpoklady pro osvobození od soudního poplatku ve výši 90% a tedy ze soudního poplatku ve výši 2.000 činí poplatková povinnost toliko 200 Kč.
50. Potvrzení rozsudku se vztahuje i na vedlejší nákladové výroky, které vycházejí ze stejného poměru úspěchu a neúspěchu účastníků v řízení (§ 142 odst. 2 o.s.ř.), což platí i na náhradu nákladů státu (§ 148 o.s.ř.)
51. Pokud jde o náklady odvolacího řízení, pak zde je poměr úspěchu a neúspěchu v řízení u obou účastníků shodný, a proto krajský soud dle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 2 o.s.ř. žádnému z účastníků právo na jejich náhradu nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení u Okresního soudu ve Svitavách, a to jen z důvodů uvedených v ust. § 237 o.s.ř. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR se sídlem v Brně.

Pardubice 12. dubna 2023

Mgr. Miloš Zdražil v. r.
předseda senátu